

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

III. De Usu juris, & varijs ipsum concernentibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Q U Æ S T I O III.

De Ulu juris, & varijs ipsum concernentibus.

Ulus facti, 12.
& Ulu juris.

ADvertendum, quòd Ulu dupliciter sumi possit. I. Pro ipso actu utendi re alterius, sive pro actuali usu licito rei alienæ; & dici solet *Ulus facti*, seu nudus Ulu rei: qualis est actualis equitatio ex permissione proprii domini facta in equo alieno, vel actualis inhabitatio domus alienæ, & hujusmodi. II. Accipitur Ulu pro ipsomet jure utendi re aliena, v. g. pro jure illo, quod quis ratione prævia solutionis habet equitandi tali equo, vel inhabitandi domum alienam; & vocari solet *Ulus juris*: de quo loquendo, sit

Ulu juris.
quid?

13. CONCL. I. *Ulus juris* rectè solet definiri, dicendo: Ulu est jus utendi tantum re aliena salva ejus substantia. Ita Doctores communiter. Dicitur, *jus utendi*: quia hinc definitur Ulu juris, non autem Ulu facti tantum; de hoc enim, cum nihil juris præbeat utentibus, minus solliciti fuerunt Doctores. Ejus tamen mentio fit c. *Exijt. §. Nec quisquam. de Verb. signif. in 6.* ubi Pontifex sic loquitur: *Qui, inquam, ulus non juris, sed facti tantummodò nomen habens, quod facti est tantum, in utendo præbet utentibus, nihil juris.*

Et quomodo differat ab Ulu facti?

14. Dicitur ulterius, *utendi tantum*. Per quam particulam Ulu juris differat ab Ulu fructu, cum quo in cæteris particulis omninò convenit: siquidem minus juris est in Ulu, quàm in Ulu fructu; & cui Ulu alicujus rei competit, vel in testamento relictus est, uti quidem eâ re potest, frui verò non potest.

Uluario.
quæ jura competant nec ne?

15. Infertur proinde, quòd Uluarius, id est, is, cui Ulu alienæ rei, v. g. horti, est concessus, possit quidem in ipso horto deambulare, ac poma, olera, & reliqua, quæ ibi nascuntur, ad suum, suæque familiæ, & hospitem victum accipere, l. *Plenum. ff. de Usu & habitatione*: non possit tamen omnes fructus recipere, eosque suo arbitratu vendere, seu alienare; sicuti possit, si haberet Ulu fructum horti. Item, si cui in testamento legeretur Ulu jumentorum, vel gregis ovium aut vaccarum, non potest percipere pecorum foetus, vel lanam (hæc enim in fructu magis, quam in Ulu numerantur) neque lac, nisi in modica quantitate, & quatenus ad victum quotidianum opus est: potest autem bobus, vel jumen-

jumentis uti ad arandum, ad agrum stercoreandum, & ad omne aliud ministerium, ad quod boves apti sunt; prout expressè habetur decisum *cit. l. Plenum. ff. de Usu & habitat. & §. 1. Instit. eod. cum concordantijs.*

16. Similiter, cui Usus domûs, seu inhabitatio ejus relicta fuit in testamento, aut aliunde competit de jure, potest quidem non solum in propria persona, sed etiam cum sua familia in ipsa habitare, imò & inquilinum secum recipere, aut aliquos hospites: non tamen potest domum alteri locare, neque inhabitationem ejus alicui concedere sine se, neque Usum hujusmodi vendere; prout similiter decisum habetur *l. Cui usus. & seqq. ff. de Usu & habitatione.*

Habenti Usum domûs quid liceat?

17. Ex quibus patet, minus esse juris in Usu, quàm in Usu-fructu: nam prædicta omnia (demptâ venditione Ususfructûs) competunt Usufructuario, non autem Usuario tantum. Cæterùm illis ipsis modis, quibus Ususfructus constituitur, vel finitur, etiam nudus Usus constitui, atque delinere solet, *cit. §. 1. Instit. de Usu & habitat.* de quibus plura Juris Consulti.

Minus juris est in Usu, quàm Usu-fructu.

QUÆSTIO IV.

Quid, & quotuplex sit Possessio, & quæ ejus privilegia?

18. **P**ossessio sic dicitur à pedibus, & sonat idem quasi *pedum possessio*, prout notatur *l. 1. ff. De acquirenda vel amitt. possess.* nam per pedum positionem super bona immobilia, ut puta super agrum, vel domum, solet acquiri Possessio. Tribuitur autem hoc nomen interdum ipsis rebus possessis; ut *Psalm. 77. Tradidit possessionem eorum igni.* & *Matth. 13. Erat enim habens multas possessiones, & alibi.* Verùm hoc loco Possessio accipitur pro actu, vel jure possidendi, à quo denominatur quis possessor. Et notanter sub disjunctione dictum est, *pro actu, vel jure possidendi*; hæc enim duo non sunt idem, & quamvis possint in simul conjungi (uti fit in Possessione juris & facti simul) adhuc tamen ab invicem separari valent, prout accidit in Possessione facti tantum. Hinc fit

Possessio unde sic dicitur?

variè accipitur,

19. CONCL. I. Possessio ut sic dividitur in Possessionem juris tantum, facti tantum, & in Possessionem juris & facti simul.

Hæc divisio. Ita